

RÜTEN SKIKLUB

ÅRGANG 44

DECEMBER 2011

*Heidalsmuen i pasteidragt
Fotokonkurrencens vinderbillede 2011*

RUTEN SKIKLUBS MEDLEMSBLAD 2011

REDAKTION & LAYOUT

Flemming Koue

Tlf.: +45 43 90 18 19 - E-mail: flemming.koue@get2net.dk

OBS! Sidste frist for bidrag til Skibladet er altid 1. november

MEDLEMSADMINISTRATION

Michael Rolf Jacobsen

Tlf.: +45 45 76 00 23 - Mobil: +45 23622477

E-mail: michael@rolfjacobsen.dk

Bankkonto: Reg. nr. 1551 konto nr. 4162250

Forsidebillede: *Anne Skodborg*. Øvrige billeder: *Arthur - Ruten Fjellstue samt trofaste medlemmer af Ruten Skiklub.*

Indholdsfortegnelse	Side
Fotokonkurrencens vinderbillede	1
Informationsside og Indholdsfortegnelse	2
Redaktionelt	3-4
Formanden har ordet	5-6
Bestyrelsesvisioner	7-10
Brev fra Berit	11-18
Velkommen og Mindeord Sven Tuxen	19-20
Referat af generalforsamling 2011	21-25
Ruten Skiklub Regnskab 2010.....	26
Bliv medlem af Ruten Skiklub.....	27
September-vandredage omkring Ruten Fjellstue	28-32
Juledage på Ruten 2010	33-35
Ugerapporter fra medlemmerne uge 3½-4, 7, 8, 9.....	36-46
Ruten-bånd	46
Status for hjemmesiden.....	47
Annonce	48

RUTEN FJELLSTUES ADRESSE

Ruten Fjellstue - N-2658 Espedalen, Norge

Telefon: +47 61 29 73 20 - Telefax: +47 61 29 73 21

E-mail: post@ruten.no - Internet: www.ruten.no

Redaktionelt

Nu er det ved at være tid til at gå i gang med Ruten Skiblad, denne gang nr. 44. En ganske enestående, lang levetid for et lille tidsskrift af denne slags. Men Ruten Fjellstue og jo også noget ganske særligt. Enkelte af bidragene lå allerede klar fra generalforsamlingen i maj måned, som i 2011 blev holdt i Kastrup Havn. Og nogle bidragydere havde utroligt nok husket afleveringsfristen for bidrag til bladet, nemlig altid **1. november**. Men så er der jo ikke andet at gøre end at sende en venlig erindring ud til de gode skribenter via e-mail. Så plejer der at ske noget. Og det gjorde der heldigvis også.

I nu 2 år har jeg ikke kunnet være med på ski i uge 8 på Ruten på grund af mit uheld en mørk vinteraften i januar 2010 hjemme i min have. De skiture har jeg virkelig savnet. Men et splitsekund på en glat flise og et brækket lårhalsben ændrede mange ting. Det blev sat sammen med 2 lange skruer, men bruddet ville ikke vokse rigtigt sammen, så det hele bare skred og skred og benet blev kortere og kortere. Men sluttelig fik jeg så i juni i år – efter ca. 1½ år - indsat en ‘ny

hofte’. Det gik heldigvis godt. Så nu har jeg i flere måneder kunnet færdes uden krykker og servicere min hustru med kaffe – igen. Jeg må så også se, om jeg kan komme meningsfyldt på ski – igen.

Therese og Ole var som annonceret i sidste års Skiblad nr. 43 på vandretur med en gruppe ved Ruten i september (se side 28 ff.); det var efter beretningen at dømme en god og flot oplevelse. Men der var vist ikke mange af Skiklubbens medlemmer med på turen, dog er det jo slet ikke utænkeligt, at nogle af deltagerne i vandreturen også kunne tænke sig at opleve Espedalen og området omkring Ruten Fjellstue i vinterdragt.

Heldigvis er der jo de mange dejlige billeder fra de sidste 20 år i uge 8, som man kan glæde sig over. Mange af dem ligner meget naturligt hinanden fra år til år, med alle de herlige rødklædte danskere i løjperne. Men det er jo også gensynets glæder og det helt unikke miljø på Ruten, som gør, at man vender tilbage igen og igen. Om der er nogen favoritbilleder? Tjah, – der er ganske mange, f.eks. bille-

Drømmeløypen over Fredriksæter myra

det herover.

Redaktionen ønsker medlemmerne en rigtig **glædelig jul og et godt nytår** - samt naturligvis **en rigtig god og oplevelsesrig ferriesæson på Ruten** i 2012.

Vi ses til Skiklubbens generalforsamling eller årsmøde den første mandag i maj 2012 - hvor det så end måtte blive!

Flemming Koue

Formanden har ordet

Foto: Flemming Koue

Nu nærmer julen sig, og når de første julekataloger dukker op i postkassen, er det samtidig tid til at skrive til Skibladet. Nu er der ikke mange måneder til, at bilerne skal pakkes og kursen sættes mod Espedalen. For mig, og sikkert også størstedelen af klubbens medlemmer, er den årlige tur til Espedalen et af årets højdepunkter.

Vi havde i år fundet et nyt sted til vores traditionelle generalforsamling, nemlig Kastrup Havn. Bestyrelsens fornemmelse var, at det var et vellyk-

mange, som vi gerne ville have været, men vi, der var der, havde nogle hyggelige og fornøjelige timer. Lad det være en opfordring til alle klubbens medlemmer om at opfordre alle til at deltage.

Medlemstallet i foreningen er gået lidt ned ad bakke i år. Flere har skrevet til mig, at de er kommet i en alder, hvor en aktiv ferie i Norges fjelde desværre ikke er på agendaen. Men fra mange af stamgæsterne kan jeg høre, at der er mange yngre gæster, der - ligesom alle vi andre - er i gang

med at skabe en ferietradition for deres familier. Møder du disse familier på fjeldet, i skistalden eller i saunaen, så husk at fortælle dem om vores lille klub. Der er plads til mange flere medlemmer.

Når vi ser tilbage på 2011, står vi desværre med mindet om en ufattelig tragedie, der ramte vores broderland Norge. Den uforståelige og fuldstændig meningsløse terror ramte Norge på en ellers dejlig sommerdag. Jeg tror, vi alle var rystede, og der blev sendt mange kærlige tanker til vores norske ven-

Udsigt mod Nordre Røse Fyr i Øresund, Saltholm og Malmø i baggrunden

ket valg. Maden var god og rigelig, og betjeningen var i top. Udsigten til bro, lufthavn og Sverige kunne der heller ikke klages over. Vi var knap så

ner. Jeg tror, at denne dag vil gå over i historien som én af de dage, hvor vi nøjagtigt kan huske, hvad vi foretog os, da meldingerne om tragedien begyndte at tikke ind. Jeg selv sad i Heathrow Lufthavn og så Tour de France i SAS-loungen. Det var en spændende etape, og mange var helt opslugt af den. Pludselig begyndte folk at mumle i det ene hjørne, og en mand råbte "Der er terror i Norge". Ingen besværedesig over et kanalskift til CNN. På flyet til København brød kaptajnen flere gange ind med de seneste nyheder, og jeg tror ikke, jeg har set så mange mobiler blive tændt så hurtigt, da først flyet var landet. Det var i sandhed en frygtelig dag.

Som mange ved, er jeg flyttet til London med min familie. Det er en spændende udfordring, og jeg kan berette, at den lille familie stortrives herovre. Men jeg må nok erkende, at trods gode flyforbindelser er det svært at varetage jobbet som formand for ski-klubben. Jeg vil derfor bede jer alle overveje en mulig formand, som kan tage posten til generalforsamlingen.

Fra bestyrelsens side skal der lyde en stor tak for et godt samarbejde i 2011 til værtparret på Ruten Fjellstue. Vi vil også ønske alle klubbens medlemmer en rigtig dejlig jul og ikke mindst en god skiferie til alle, der drejer næsen mod nord!

Bestyrelsen

Man føler sig hensat til Knud Rasmussens dagbogsoptegnelser fra Nordgrønland tilbage i begyndelsen af 1900-tallet

Bestyrelsesvisioner

Sidste sommer var jeg på forretningsrejse i Oslo. Da jeg tjekkede ind i Gardermoen, var SAS som altid forsinket. Jeg havde derfor god tid til at kigge rundt i lufthavnen. På et tidspunkt blev jeg stoppet af en interviewer fra Norges svar på Gallup. Jo jo – jeg havde skam et par minutter. Jeg var vist blevet spottet, fordi jeg så tilpas businesslike ud (man bliver afsløret, når man render rundt med en bærbare under den ene arm og en iPhone i den anden hånd). Og spørgsmålene var omkring hotelmuligheder i Norge. Hvilke hoteller kunne jeg nævne? .... Jeg nævnte Ruten Fjellstue (den kunne intervieweren ikke finde, så den røg ind under andre). Så nævnte jeg Rica Holmekollen og Radisson. Ingen problemer - de stod næsten øverst i hendes afkrydsningsfelt. Hvor mange gange havde du boet på dit favoriothotel i Norge? Nå - omkring 32 gange, mente jeg, hvilket igen var uden for kategori.

Derefter skulle jeg svare på, hvorfor jeg havde det hotel som favorit?. Svarmulighederne var noget i retning af ”gode conferencefaciliteter, aircondition på værelser, limousinekørsel, natklub, kasino etc”. Jeg nævnte noget i retning af “ personlig betjening” - og igen faldt mit svar uden for Gallups svarmuligheder.

Den stakkels interviewer var efterhånden helt på herrens mark og kiggede på mig, som om jeg var idiot (hvilket hun givetvis også tænkte). Men sandheden er jo relativ simpel. For Ruten Fjellstue er ikke som noget andet. Det er anderledes – på den gode måde. Og det er vel i bund og grund årsagen til at vi alle sidder her i dag ved årets generalforsamling. Fordi vi har fundet et åndehul i hverdagen, som ikke findes magen til. Det er derfor, vi trofast vender tilbage – år efter år.

Det er nu et år siden, at klubben valgte en helt ny bestyrelse. Eller næsten ny, for Michael kunne vi jo ikke undvære, og han blev derfor genbrugt fra den gamle bestyrelse.

Nu er et bestyrelsesskift ikke det samme som et regeringsskift, hvor man hurtigst muligt skal have lavet det hele om. Så vi har ikke lavet nogen revolutioner.

Men alligevel satte bestyrelsen sig nogle visioner, og det er dem, jeg vil fortælle jer om i dag.

For det første ville vi opretholde den meget høje standard for klubbens medlemsblad. Jeg tror helt ærligt, man skal lede i mange foreninger for at finde et så flot medlemsblad. Jeg

ved, Flemming lægger utroligt meget arbejde i bladet, og jeg syntes godt, at vi kan være stolte... Det er rigtigt flot. Skal vi ikke give Flemming en hånd? ... Nu, hvor I har givet Flemming en hånd, så vil jeg gi' ham to flasker rødvin.

Vi har lavet et mål om, at vi ved næste års generalforsamling er 100 betalende medlemmer. Sidste år var vi 84 - og i år er vi.... Det er en negativ udvikling, og den skal vi have vendt. Jeg kommer selv fra reklamebranchen, og her ved vi, at den bedste reklame ikke altid er den dyreste, men derimod den billigste. Uden at opfordre medlemmerne til kysserier, er mund-til-mund-metoden altså den mest effektive markedsføring. Så husk nu at fortælle nye gæster på jeres skiture om skiklubben. Jeg ved, at mange af jer har yngre eller måske ældre familiegenerationer, som også kommer på Ruten. Del gerne budskabet med dem - og husk, at vi snart står foran endnu en spændende jubilæumstur.

En anden af vore målsætninger var, at klubbens andet højdepunkt, nemlig generalforsamlingen, skulle blive et større tilløbsstykke. Lets's face it! Ingen af jer kommer nok for at høre formandens beretning, men derimod kommer I nok alle sammen for at hygge og sludre med gamle skivenner. Og det er dejligt - og det skal vi blive ved med. Vi satte et ambitiøst

mål om, at vi skulle være 45 deltagere ved dette års generalforsamling - (hvilket ville være 10 mere end sidste år). Det lykkedes ikke helt - vi er 40 deltagere. Næste år er vores ambition, at vi skal være 50. Vi har i mange år mødtes nord for København - så tog vi syd for København - nu prøver vi et sted midt imellem. Vi ønskede at øge interessen for generalforsamlingen - dels ved at annoncere lidt tydeligere ved nedgangen til spisesalen på Ruten - men også ved at invitere medlemmerne til at deltage i en fotokonkurrence. Bidragene har været begrænset. Ja faktisk har jeg ikke modtaget et eneste billede, som fortjener at blive bragt på forsiden af Skibladet i år. Vi prøver igen næste år. Vinpræmien ligger fint i min kælder. Personligt syntes jeg, at ordet generalforsamling kan virke lidt afskrækkende - måske skal vi fremover kalde det for årsmøde? Virker det ikke lidt mere spiseligt?

Bestyrelsen pusler stadig med ideen om et aktivitetsskit, som kan opbevares på Fjellstuen uden besvær for Arthur, og som medlemmerne kan benytte og lave en sjov og anderledes ski eftermiddag med. Indtil videre er det kun i uge 8, at vi har sådan noget, men gode ideer er meget velkommen. Sven har vist til hensigt at afprøve sine kompetencer inden for ringridning - på ski, og måske dette kan skabe lidt sjov. Bestyrelsen vil meget

gerne give et tilskud til en aktivitet - send en mail et par uger i forvejen.

Sidst men ikke mindst - og endda meget vigtigt - så har bestyrelsen sat sig for øje at styrke samarbejdet med værtsparrret på Ruten Fjellstue. I vedtægterne er klubbens fornemmeste formål at skabe et godt og frugtbart samarbejde mellem Ruten Fjellstue og medlemmerne. Jeg vil gerne slå fast, at så længe denne bestyrelse er siddende, vil I ikke høre om senge der knirker, splinter i saunaen etc. i formandens beretning. Klubben er en social foranstaltning, og hvis nogen af medlemmerne har problemer under opholdet - ja, så må man selv klare paragrafferne. Det mener vi ikke, klubben skal bruges til.

Sommeridyl på Ruten

Forsiden af skibladet viste i år et dejligt sommerbillede fra Ruten. Lidt mærkeligt vil nogen måske sige, og Flemming var da også hurtig til at tage brodden af denne undren, da han på side 3 (som jo er den mest læste side) fastslog, at Ruten også har et liv udenfor skisæsonen. Senere i bladet kan I læse, at Therese og Ole er i gang med at arrangere en sommervandretur til Espedalen. Jooh - bestyrelsen vil gerne opfordre til at besøge Ruten uden for den egentlige sæson. Næsten hele bestyrelsen har prøvet det med begejstring til følge - dog ikke formanden - det har jeg stadig til gode.

Vi har også valgt at skanne samtlige gamle numre af medlemsbladet. Jeg havde dem alle sammen hjemme til gennemlæsning i efteråret, og det er ganske sjovt. Ingen tvivl om, at tøjstilen har ændret sig, foreningsstrukturen ligeså (i de første par år var der faktisk en komité, som skulle godkende nye medlemmer) - men skibetretningerne er de samme. Sprenpiggen var også stejl dengang, og Hestådalen var modbydelig kold i 1971. Michael kæmper med skanneren og har netop lovet mig at alle blade ligger på hjemmesiden efter sommerferien. Ikke Michael?

Why change a winning team? Jeg ved at konkurrencen er årets højdepunkt, og her har vi valgt at lave nogle ændringer. Foreningen vil gerne støtte

op omkring driften af Ruten Fjellstue, og har derfor aftalt med Arthur og Berit, at vi i år forsøger med diverse naturalie-gavekort. Jeg tror, at Berit selv vil præsentere gavekortene, når vi kommer dertil, men mit håb er, at ham, der vinder en ølsmagning på Fjellstuen, inviterer konen og et par venner med, og derved skaber lidt ekstra drøn på kasseapperatet - eller ham, der vinder en isklatringstur med Arthur, slæber et par stykker ekstra med. Det er vores håb, at de nye præmier vil skabe yderligere spænding om konkurrencen.

Og så må jeg jo slutte af med at sige, at vi har en lille udfordring omkring formandsposten. Det er sådan, at vi i marts måned holdt bestyrelsesmøde. Jeg kikkede alle medlemmerne dybt i

øjnene og spurgte, om de var klar til endnu en tørn. Alle gav håndslag, og så var vi videre. To dage senere, blev jeg tilbudt en ny direktørstilling, hvor jeg skal bo og arbejde med udgangspunkt i London. Det er en stor udfordring både familiemæssigt, men også arbejdsmæssigt, og den kunne jeg simpelthen ikke sige nej til. Jeg er sikker på, at vi kan klare det meste via mail, mobil og skype, men hvis nogen af jer sidder med en lille formand i maven, eller kommer på de tanker på vej ned fra Bingsbu – ja så giv et praj....jeg holder skansen, indtil der melder sig en ny.

Slutteligt vil jeg ønske alle medlemmerne en rigtig god sommer.

Christian Skipper

Udsigt fra Lohaugen mod syd

Brev fra Berit

Kjære Ruten venner

Høsten er her, en smak av vinter fikk vi 9. oktober, 10 cm sne og -6 grader. Det var vakkert, men litt vanskelig, når man kommer fra Sydnorge og skal til Espedalen en mørk søndag aften med sommerdekk på bilen. Kaskje er det noen, som kjenner seg igjen?

Vi var på vei hjem fra Skien og Guris familie, som vi hadde besøkt noen dager i høstferien. Vel vi kom oss opp bakkene fra Svatsum til «Helvete», men så satte Arthur kjeder på bilen, for han synes det vel spennende med sommerdekkene.

Vi beholdt den sneen noen dager, men solen klarte å smelte den vekk, og i skrivende stund har vi meget mildt høstvær, vinteren føles langt, langt vekk. Siste søndag i oktober var Tyra og jeg på Rundhø i stålende sol, så varmt at jeg måtte kaste anorakken og kun gå i skjorteermene! Stor forandring fra siste år, da vi allerede i månedskifte okt/nov. hadde minus 20 grader. Vi gleder oss over lave strømregninger, men lengter etter snø.....

Det er jo tiden for tilbakeblikk, hva kan vi si? Året 2011 er ikke akkurat noe høydepunkt i Ruten familiens historie. Den kaldeste vinter i manns

minne, med fare for å repetere meg selv fra siste års brev, det er ikke tull. November, desember og januar, var skrekkelig kalde, jeg vet ikke gjennomsnittstemperaturen, men vet at det var de kaldeste måneder siden Meteorologisk Institutt på Blindern i Oslo startet målinger før år 1900.

Temperaturen var nesten ikke det værste heller, det var at vi ingen sne fikk, vi hadde vel 7-8 cm helt frem til desember, da fikk vi sne så gjestene kom på ski de to første weekender i desember, men fortsatt alt for lite, vannet frøs i flere hus, husene var ikke til å få varmet opp, jeg synes ikke spisesalen var ordentlig varm før høyseongen satte inn istarten av februar.

Ettersom dagene ble lengre og solen varmet mer normaliserte også temperaturen seg noe, men sporene etter den strenge kulden og den mangelfulle snø var lett å se og oppleve for alle utover vinteren: Iskjøving, mengder med is, som lå utover alle bredder der det var spor av en liten bekk eller vanndam. Våre verste eksempler var ved elven Kasla på Hattdalseterløypen og Bølebekken på den Guleløype. Og isen ble liggende lenge etter at sneen var smeltet. Arthur hadde sin siste skitur Palmesøndag på Jotunheimvegen, mest for å se om det var bedre forhold der borte for våre på-

skegjester, men også for å nyte forårsolen. Forholdene var ikke bedre, og det var mengder av is, også der. For å komme opp til vinterparkeringen på Finnølsbrenna, måtte brøytemannskapene gjennom en 2 meter (!) høy issvull. Vi har aldri sett maken.

2011 var ikke et godt år forretningsmessig heller: Vi hadde få gjester på julefrokoster, en annullert gruppe i julen, ingen gruppe Legatbarn i januar og en Påskesesong som forsvant med sneen før Påskeferien startet. Det har vært litt tungt.

Vi må se fremover, og håpet om en god sommer levde, vel, vi har nok sett den bedre, men ok, vi kom gjennom med hodet over vannet, nesten bokstavelig. Flere rekorder har blitt slått. Espedalen, som i følge Meteorologene, ville være ørken hadde det ikke vært for grunnvannet, satte sommeren 2011 nedbørsrekord i Hedemark og Oppland, men 770 mm nedbør fra 1. mai til 1. september, det vil si, hadde det vært vinter hadde vi hatt 7 meter sne!

Den beste «sommermåned» i år var april, da hadde vi flott varmt vær, så våren kom med stormskritt, og min sist skitur ble tatt lørdag før Påske, til Bingsbu. Jeg kom meg fint opp, men på vei ned var det meste av sporet blitt

til vann, vi kunne se snøen smelte!

Vi hadde nesten ingen forhåndsreservasjoner til Påsken, men noen standhaftige Ruten-gjester lot seg ikke

Ganske meget sne i Espedalen

skremme av +gradene!, vi ble knapt 30 personer, nesten som en storfamilie. Alle ære til dem, de var utrolig kreative til å finne på aktiviteter, der ble besteget fjell uten ski, det ble løpt til Skåbu og retur, sykkelturner på Peer Gyntveien, og en del solbading på plenen. Langfredag hadde vi stort grillparty med +17 grader i skyggen!

På Peer Gynt veien, var det ca 1 km med sne, som ble liggende frem til Skjærtorsdag, og to skiløpere ble oppservert der hver dag gående frem og tilbake. Det var jo Påske, de måtte jo på ski.

Det meste av vårt vårarbeid ble gjort før påskegjestene kom, da mai var rett

rundt hjørnet, og med mai, startet vi selskaps sesongen. Det ble konfirmasjoner, jubileer og fødselsdager på løpende bånd. Det beste med mai er den faste tur til København og Generalforsamling i Ruten Skiklubb. Jeg var så heldig å få Arthur med i år, veldig hyggelig. Vi fikk spist noen gode måltider, drukket noen gode øl, og nytt byen, tror vi klarte å legge inn 3 besøk i Eblehuset!

Generalforsamlingen var vellykket og vi reiste hjem med nye krefter til Espedalens tidlige forår. Vi fikk raket, pyntet og satt blomster ut til vårt første selskap 7. mai. Deilig!

Med rekordtidlig vår, fikk vi grønne knopper på birken til 17. mai, det er det alle her opp går og snakker om på den tiden. Vi fikk en fin 17. mai, selv om det snedde lett tidlig om morgenen, kom solen etterhvert frem og varmet godt, da barnetoget gikk.

Lars-Jakob og Jon-Olav er begge med i korpset, de startet kl. 07.30 med å spille rundt i bygden Skåbu, så står nabobygdene nedover mot Vinstra for tur. Før de avslutter med barnetoget i Skåbu, godt trette både i hode og ben.

Vi hadde også i år en konfirmant i familien, vår nevø, guttenes fetter, Fredrik Bredli, ble konfirmert den 29. mai i Follebu kirke, en flott dag med sol og frisk vind i flaggene.

Juni kommer alltid litt for fort, da er jo sommeren igang, og vi vil helst kun

være ute hele tiden og nyte lyset, solen og alt som spirer og gror. Som vanlig blir det en del innarbeid, med forberedelser til sesongstart, men mange fine vandreturer om ettermiddagene og kveldene med Tyra. Varmen fra april var definitivt slutt, og man måtte ta en ekstra trøye på, så de lange lune sommerkvelder lot vente på seg. Men vi fikk da en god uke før sesongstart, hvor vi spiste middag ute nesten hver dag.

Jon-Olav var en uke på leirskole med klassen, i starten av juni, de reiser til Mørekysten, en øygruppe som heter Bjørnsund, det har Skåbu Skole gjort helt siden jeg selv var elev der. Det er et praktfullt sted ute i havet, hvor fjellapene fra Skåbu får prøvd seg på kystliv. Alltid en suksess. Og det ble badet, selv om fjorden kun holdt en 10 grader. Jon-Olav skulle komme hjem fredag 10. juni til Pinsehøg. Vel vi forsto ganske fort etter at vi stod opp den morgenen, at det kunne ta tid før vi hadde ham hjemme igjen. Regnet øste ned, ikke i dråper, men i spann! For oss startet det hele med, at bussen ned til Lillehammer ble sperret av jordras og ikke kom frem.

John-Arne satt på bussen på vei til 4 ukers velfortjent ferie, og sendte oss bilder fra veien. Vannet fra elven flommet over veien flere steder, små bekker ble til store elver, og tok sten, jord og hele trær med seg på ferden. Gausdalsveien, 255, var kun stengt

noen timer. Andre steder ble verre og verre, det neste var veien til Vinstra, der gikk det et kjemperas, som tok et bolighus med seg, mannen som bodde der, kom seg såvidt ut og berget livet.

Så startet det i Gudbrandsdalen, og det var det mange av våre gjester fra fjernt og nært, som fikk med seg på forskjellige nyhetsendinger. Vi fikk ikke gjort noe særlig fornuftig den dagen, mer enn å følge med på nyheter og passe på vannet rundt oss.

***Lars-Jakob -
farvel til 10. klasse - atter en stor
familiebegivenhed***

Vi fikk Jon-Olav hjem kl. 03.00 natt til lørdag, etter en lang og strabasios

busstur. De ble sperret inne av ras, først i Romsdalen, så mellom Dovre og Sel, hvor E6 var stengt hele fredag. De måtte kjøre tilbake til Lesja, over fjellet til Vågå, midt på fjellet havarte deres buss, de fikk en ny, som kjørte dem til Vågå, hvor Bjørn fra Dalseter møtte dem med sin buss og fikk kjørt våre kjære barn hjem via Sjudalen, over Valdresflya, Jotuheimveien og til Skåbu!! Det ble en stille og rolig hjemmehelg for fam. Bredli, kan jeg love.

Om dere vet ble det en stor flom i Gudbrandsdalen som varte gjennom hele pinsen, og som har bidratt til en hel del veiarbeide omkring oss i sommer og mange mennesker, som ikke har kunnet bo hjemme før nå i høst p.g.a. oppryddning på innomhus og i hager og veier omkring dem.

Det var spesielt Kvam, nord for Vinstra og Harpefoss, baksiden, syd for Vinstra, som ble hardt rammet i tillegg til at veien mellom Skåbu og Vinstra ble enda verre enn noen gang før. Det har vært konstant veiarbeide hele sommeren og høsten. Den delen av veien, som ble tatt av flom, er nå lavet og nyasfaltet, men resten er fortsatt dårlig. Nu er det lukket for større kjøretøy der frem til jul, og personbiler og busser må kjøre en meget dårlig og steil omkjøringsvei over Åsane.

Foreldre og pendlere i Skåbu har i høst lavet en aksjon «Grønt lys for Skåbuvegen» for å få gjort politikerne

oppmerksom på, hvor dårlig det står til. Foreldre er redde for å sende sine barn på skolebussen nedover denne veien hver eneste dag. Jeg oppfordrer alle til å bli med i vår aksjongruppe på facebook: «Grønt lys for Skåbuvegen». Som dere forstår anbefaler vi ingen av våre gjester å kjøre om Vinstra til vinteren.

Sommersesongen startet med Rideleir, som tradisjonen har vært de sist årene. To uker med fulle hus av glade hestejenter, og noen få gutter. Været var med oss den første uken, men den andre ble noe trøstesløs, og grillaften, som er ukens høydepunkt fikk vi kun en aften, det ble for kaldt og vått.

1. uken i juli var stille, vi hadde sendt Lars-Jakob på språkskole til Frankrike, Juan-les-Pins, på Rivieraen, og Jon-Olav hadde lagt bak seg en uke på Sommerskiskole. Vi tok et par dager fri, og fikk slikket litt sol sammen med noen venner før vi åpnet for turistene 9. juli.

Jon-Olav reiste videre på ferie til Guri og hennes familie, og vi ble de eneste gamle som passet hus og gjester. Lars-Jakob kom hjem i midten av juli etter 3 strålende uker, han var definitivt den med best kulør i vår familie i sommer. Han kom hjem med en masse flotte opplevelser, dog ikke så store franskkunskaper, men det kan han jobbe videre med.

Juli var ikke særlig travel, men vi

hadde godt besøk i weekendene; det hjalp på det. Vi hadde Guri og Tom-Erik og barna her en uke, det hygget vi oss meget med. Deres gutter, som nå er 3 år, gikk for første gang på egne ben til Bingsbu! Det var vi veldig imponert over, og storesøster, Frida, kunne jo heller ikke klage, når de små gikk så godt, selv om hun ikke er så ivrig i de fysiske utskielser som sine brødre. Det hjalp også at de store fetter, Lars-Jakob og Jon-Olav var med som støtte og kunne gi en hånd i de steileste bakker.

Det var ekstra godt å ha familien samlet, da terroren rammet oss så hard fredag 22. juli. Det er vanskelig å sette ord på, hva vi opplevde, men at man setter utrolig pris på familie og venner i en slik situasjon og i tiden etterpå, det er helt sikkert.

Vi vil takke for alle gode hilsner vi fikk i denne forbindelse og også i forbindelse med flommen. Det var mange gode ord fra trofaste Ruten venner, som vi satte stor pris på. Tusen Takk!

August og september ble de beste månedene våre sett iforhold til siste års sommer. Vi hadde noen gode week-ende, Peer Gynt Stevnet gav noe ekstra besøk og i september hadde vi en hel uke med danske vandrere, fantastisk!! Det er mange år siden, vi har hatt så mange dager åpent i september. Vi hadde gjester i alle weeken-

dene og åpent også to uker på midt-uke.

Den danske vandregruppen til The-rese og Ole bidro i stor grad til vår gode september, det var en veldig fin gruppe, spreke mennesker i sin beste alder. Været var ikke det værste den uken de var her, selv om vi hadde fått godt med regn uken før, så fjellet var godt gjennomvått å gå i. Det var ingen hindring, de hadde forstått det med, at det finnes ikke dårlig vær, kun dårlige klær. Det ble gått lange turer hver dag, også overnattingstur til Storkvelvbu.

Vi har fått en ny Nasjonalpark i vårt distrikt, det vil si det har vært en nasjonalpark i Gausdal vestfjell i mange år: Ormtjernskampen Nasjonalpark. Den er nå utvidet med et ganske stort område og vi har også fått landskapsvernområder i tilknytning til denne. Det går faktisk helt ned til Espedalsvatnet på baksiden. Den nye Nasjonalparken heter Langsua Nasjonalpark, fra det høyeste fjellet som ligger der inne. Kanskje er det noen av dere som har vært der i forbindelse med besøk i Storkvelvbu.

Det er flotte fjell å vandre i sommer og høst, og mange fine hytter til å overnatte i. Både DNT sine som har matlager, men også Allmenningshytter, med samme prinsipp bare at man må ha med mat selv.

Vi hjelper gjerne med tips og råd til

legge opp en 3-4-5 dagers vandretur. Passer meget godt for familier, da det ikke er så lange dagsetapper og ikke så store høydeforskjeller.

Langsua Nasjonalpark ble åpnet med brask og bram ved Liumseter Turisthytte i øsende regnvær første lørdag i september, av miljøminister Erik Solheim. Desverre, eller heldigvis hadde vi huset fullt av gjester og Arthur var på Gardermoen for å hente Dansk vandrerlag, så vi kunne ikke være til stede.

I oktober har vi stort sett vært opptatt av å få vilkjøttet i hus, delt opp og fryst. Det var et stort arbeide, først fikk vi en hjort, så hentet Arthur et reinsdyr fra det mobile slakteri på Valdresflya og til slutt fikk vi en 250 kg stor elgokse inn på kjøkkenet, det er den største elgen vi har hatt etter at vi startet med å kjøpe hele dyr. Utrolig fine slakt var det, så jeg lover at det blir smak av vilt til vinteren.

Nå er vi i gang med litt småoppussing, ingen store prosjekter i høst, men noe småtteri er det alltid å ta tak i, det blir nok mest bak fasaden i år, vi får se ,hva vi rekker. Arthur er meget opptatt med å sikre oss brenne for det kommende år. Vi var helt tomme for brenne etter de to meget strenge vin-tre vi har hatt og har måttet kjøpe en del i sommer og høst, for å kunne ha tørr ved til kommende vinter. Det er derfor viktig å få veden kløyvet og

pakket slik, at den kan ligge å tørke til neste vinter.

Guttene er flinke til å være med å hjelpe. Familien vår har gått inn i en ny «fase» i høst. Lars-Jakob bor i Follebu hos sine besteforeldre, og har startet på Gymnaset: Gausdal Videregående Skole. Han trives meget godt, er fornøyd med klassen og med lærerne. De er ikke så mange i hans klasse, men er i mange fag sammen med elever fra andre linjer. Han har det fint med å bo hos farmor og farfar, men vi savner ham her hjemme, det er et tomt værelse, og veldig stille i huset, da gitarene og forsterkeren også er med ned til Gausdal....

Han spiller hver dag rock med sin fetter, som er trommeslager. Store deler av sin fritid bruker han på musikk, lærer å spille av videoer på YouTube, og hører utrolig mye musikk. Skolekorpset måtte han forsake, når han flyttet,

Tyttebær - Uhhmm!

vi prøvde å få ham til å forsette i et nytt korps, men det har han ikke lyst

til, så trompeten er lagt ned.

Berit i høyt humør på generalforsamlingen 2011

Jon-Olav nyter sin tilværelse som «enebarn», påstår han, full oppmerksomhet fra både mor og far hele uken! Men innimellom tror vi han synes det er litt stille å være alene. Han kjemper seg gjennom på ungdomsskolen, alt er ikke like lette, så det blir noen timer med norsk- og engelsk-bøker. Han er også meget teenager for tiden, og som vi sier: «Inne til ombygning». Han har holdt med fotballen, det ble for langt, når han måtte helt ned til Vinstra for trening, så ivrig er han ikke. Han forsetter med langrenn, og nå er tre-

ningen i gang, selv om vi mangler sne.... de trener litt ute og en del inne, styrke og spenst er også viktig for skiløpere. Ellers er han ivrig bueskytter, han har vært på kurs og lært å lage langbue og kortbue, nå er det pussing og oljebehandling det går i. Og et evig arbeide er jo å lage piler, for de blir ofte skutt langt vekk.

Jon-Olav forsetter som perkusjonist i Skåbu Skolekorps, og har stor glede av det, ikke minst det sosiale, det er to av hans beste kamerater som også spiller slagverk. Nå lokker en korps-tur til England og Scarborroug Korps-

festival til sommeren, så det er en gulrot til ekstra innsats.

Nå har november fått fatt i oss, men fortsatt ingen utsikt til vinter på værmeldingen. Vel vi får nyte det milde høstvær og se til å få veden i hus og flatbrødet bakt så er julen her før vi får sukk for oss.

Dette blir den første julehilsen, jeg sender i år:

Vi på Ruten ønsker dere alle en riktig Gledelig Jul og et Godt Nytt År 2012! Velkommen på Skiferie!

+17 grader i Påsken 2011 - og ikke megen sne i sigte

Velkommen

På bestyrelsens vegne vil jeg gerne byde jer rigtigt hjerteligt velkommen til årets generalforsamling.

En særlig velkomst skal lyde til Berit og Arthur. Tak, fordi I endnu engang har taget jer tid til at besøge os - det er vi rigtig glade for.

Mindeord Sven Tuxen

For et par år siden blev Sven Tuxen tildelt et æresmedlemsskab af Ruten Skiklub. Sven gik bort den 4. Februar, og dermed mistede Ruten Skiklub en af de absolut bærende kræfter gennem tiden. Sven Tuxen blev omtalt og citeret i bogen ”Jakob på Ruten”, og her kunne man læse, at Sven med familie for første gang indtog fjeldstuen tilbage i 1964. På det tidspunkt havde man i næsten 10 år været gæster på Dalseter Fjellstue.

Men det var ikke kun på fjeldstuen, at Sven Tuxen var særdeles trofast. Da Skiklubben blev stiftet i 1968, blev Sven Tuxen valgt som suppleant til bestyrelsen, men i 1971 blev han valgt til formand. Sven Tuxen holdt denne plads i 13 år, hvor han trådte et skridt ned og blev næstformand. Fra 1991 og indtil 2005 sad Sven Tuxen på kassererposten i foreningen. Altså var Sven Tuxen med i bestyrelsen i 37 år!

Sven Tuxen har været en så fremtrædende personlighed på Ruten, at det ikke kun er danskere, der ved, hvor ”Tuxen-løjpen” fører hen. Også nordmændene anerkender det og i bogen ”Jakob på Ruten” kan man læse: ”I dag går ‘Tuxen-løjpen’ bak Sprenpiggen og ned igjen”. Mange af os tager hvert år den løjpe mindst én gang – det er nok én af de fineste løjper, der findes. Det er garanteret ikke mange danskere beskåret at få en løjpe i Norges land opkaldt efter sig.

Jeg vil bede forsamlingen rejse sig og mindes Sven Tuxen.

TAK

Og nu, hvor vi har givet jer det bedste vejr, som København kan tilbyde, vil I så ikke nok sørge for godt vejr i de uger, hvor vi kommer næste år?

Vi kan jo nok ikke konkurrere med jer, for I vil selvfølgelig (ligesom jeg selv) mene, at årets højdepunkt er den årlige skiferie i Espedalen. Men vi håber da, at generalforsamlingen er et lille højdepunkt. Vi plejer i hvert fald at have en hyggelig aften.

I har jo alle sammen været med til generalforsamlingen masser af gange. Ofte har det trukket ud, og specielt for dem, der skal vestover, eller sydpå, er timerne blevet små, inden man ramte dynen. Dette - sammenholdt med det faktum, at jeg har lovet køkkenet at være ude kl. 22.30 - gør, at vi henstiller til, at vi starter spisningen lidt hurtigere end de øvrige år. Vi vil samtidig begynde selve generalforsamlingen, når deserterne er kommet på tallerkenerne.

Velbekomme!

Deltagerne i Skiklubbens årsmøde havde i år udsigt til skibsfarten på Øresund og til Øresundsbroen

Referat af generalforsamling 2011

Referent: Svend Gundestrup - Foto: Flemming Koue

DAGSORDEN

1. Velkomst og spising
2. Valg af dirigent
3. Formandens beretning
4. Kassererens beretning
5. Fastlæggelse af kontingent
6. Valg af bestyrelse og redaktion
7. Valg af revisor
8. Indkomne forslag fra medlemmerne og/eller bestyrelsen
9. Eventuelt
10. Konkurrencen

Så var det igen blevet den første mandag i maj måned og dermed også tid til det traditionelle årsmøde i Ruten Skiklub. Og det var måske med en smule bæven, at formanden afventede dette møde, da stedet var nyt, nemlig Restaurant Kastrup Strandpark.

Heldigvis skulle det vise sig, at formanden ikke havde noget at bekymre sig over på den front, så meget mere som dirigenten fandt steder værdigt. Og både *Berit* og *Arthur* havde i det herlige vejr taget turen til København. Dejligt at se.

Pkt. 1 - Velkomst

Formand *Christian Skipper* bød velkommen. Han bad forsamlingen hol-

de et minuts stilhed for *Sven Tuxen*, idet bestyrelsen takkede for hans store og trofaste arbejde og indsats for og i Skiklubben (se side 19).

Bestyrelsen har opkrævet fuld pris for maden, derfor gik tilskuddet til en velkomstdrink.

Spising

Prisen for buffet inkl. kaffe/te er med et pænt tilskud fra foreningen den favorable pris af kr. 225,- Venligst lige penge ved betalingen. - Drikkevarer for egen regning.

Flot udsigt over Kastrup Lystbådehavn ved Øresund

Pkt. 2 - Valg af dirigent

Leif Frausing blev énstemmigt valgt som dirigent. Han konstaterede forsamlingens lovlige indkaldelse og, at stedet var værdigt til forsamlingens afholdelse.

Pkt. 3 - Formandens beretning

Formandens beretning varede i ca. 10 minutter (kan læses side 7 ff.). Han var desuden overordentlig glad for, at kassereren ville fortsætte sit hverv.

***Bare det hele nu også fungerer?
Svend Gundestrup og Christian Skipper
i de sidste hektiske minutter,
inden årsmødet starter.***

Visionerne var at holde standarden på medlemsbladet. Derfor en tak til *Flemming Koue*. Flemming takkede for de mange lødige indlæg.

Medlemstallet er desværre faldet til 65, primært fordi folk ikke kan opspores, men også på grund af naturlig afgang. Formanden opfordrer til, at vi bruger vores netværk til at skaffe flere medlemmer.

Vedrørende selve generalforsamlingen håber vi, at vi næste år kan være 50, i år er vi 40.

Status for den annoncerede fotokønkurrence: Hmm - familien Skipper

med *Anne Skodborg* som vinder, den eneste indsender af billede - derfor også eneste vinder!

Aktivitetsskit arbejder vi fortsat på, som f.eks. til ringridning på ski.

Klubbens formål er at skabe socialt samvær og hygge og arrangementer. Vi skal også huske, at Ruten Fjellstue faktisk er et fantastisk sted - også om sommeren.

Formanden opfordrede til, at hvis der er en, som gerne vil være formand, er Christian villig til at afgive posten, da han har fået job i England. Mange gange tillykke med det.

a. Sidste nyt fra Ruten v/Berit

Ruten har haft en god og kold vinter (november og december med kulde-rekord, og april med varmeredord).

Med 70 cm sne en gennemsnitsvinter i Espedalen. Sneen forsvandt i uge 14 før påske. Påsken var fantastisk med varme op til 17 °C, og gårdspladsen var tør. Og der var grill udenfor.

Man er begyndt på renoveringen af de nordvendte værelser, og der er blevet etableret fototapet på 4 rum.

Der er ikke de store planer, men der er jo masser af løbende vedligehold-

Hyggesnak i krogene

delse. Til sommer kommer der 2 x 40 piger på ridelejr.

Berit og *Arthur* venter normale prisstigninger til næste år, svarende til inflationen, men økonomien er fortsat stram.

b. Hjemmesiden v/Svend Gundestup

Fremgang i besøgstallet, ikke de store ændringer. Forsat ønske om bidrag med mere indhold fra medlemmerne. Konkurrence blev vundet af: Ukendt med 3 slikpinde.

Pkt. 4 - Kassererens beretning

Kassereren fremlagde herefter regnskabet. Revisor havde en enkelt kommentar til "Fastelavn på Ruten", som er fordelt på 2 poster. Men

som sagt blev regnskabet underkrevet. I øvrigt var der ingen kommentarer, hvorefter regnskabet blev godkendt af generalforsamlingen.

Pkt. 5 - Fastlæggelse af årskontingent

Forslag uændret **kr. 125,-**.

Der bliver skrevet korrekt konto-nummer til overførslen af kontingentet. I øvrigt kommer det godkendte regnskab

på hjemmesiden.

Pkt. 6 - Valg af bestyrelse og redaktion

Bestyrelsen: *Christian Skipper, Michael Rolf Jacobsen, Svend Gundestrup* og *Therese Vedel* er alle villige til genvalg.

Redaktionen: Valg af redaktør - *Flemming Koue* er villig til genvalg.

Berit i snak med *Kirsten Kofoed* - klubbens tidligere forkvinde

Bestyrelsen og redaktøren blev genvalgt med akklamation.

Ugeskribenter:

Julen 2010: *Lis Skipper*

Uge 3+4: *Lilian Andersen*

Uge 5: *Ingen!*

Uge 6: *Michael Rolf Jacobsen*

Uge 7: *Ole Bertelsen*

Uge 8: *Anne Skodborg*

Uge 9: *Inge Lise og Steffen Emil*

Sommerrapport: *Ole Bertelsen* og *Therese Vedel* om vandreturen

Forhåndstak til alle de frivillige og flittige skribenter.

Pkt. 7 - Valg af revisor og revisor-suppleant

Ole Bertelsen er villig til genvalg. Valgt med akklamation.

Valg af revisorsuppleant: *Leif Frausing*.

Pkt. 8 - Indkomne forslag fra medlemmer og/eller bestyrelse

Ingen forslag indkommet.

Pkt. 9 - Eventuelt

Arne Skipper fortæller om sin fantastiske 70 års fødselsdag på Ruten, mildt pres i forhold til frivilligt bidrag!

Melde ud på hjemmesiden omkring småbørn ang. skiskole.

Evt. mulighed for at kunne deltage i generalforsamlingen og ikke middagen. Det vil blive en mulighed.

Arthur, Ole Bertelsen og Therese Vedel i højt humør

Flemming mener, at der evt. mangler link til Skibladet. Arthur vil tjekke op på sagen.

Bestyrelsen har fortsat intentioner om at lægge de gamle skiblade ud på hjemmesiden.

Pkt. 10 - Konkurrencen

Og så var vi endelig nået til aftenens højdepunkt: Den store konkurrence med mange spændende præmier, ikke mindst hovedgevinsten. I år var det sidste års vinder, *Flemming Koue* (stadig på krykker), der stod for konkurrencen: En konkurrence med 20 sjove og meget svære spørgsmål. Man skulle bl.a. vide noget om, hvor lang Jotunheimvejen var, hvilket fabrikat fjernsynet i fjernsynsstuen var, hvad træskærearbejdet ved siden af hovedindgangen til Ruten Fjellstue forestillede, hvor mange enkeltværelser der er på Ruten, og hvor familien Bredli rejser hen på ferier.

*Årets glade vinder af
1. præmien - Mads Koue*

Referenten må imidlertid have syntes, at konkurrencen var meget spændende, for han glemte helt at notere, hvem der vandt hvad? Redaktøren no-

terede det heller ikke, så det eneste, han med sikkerhed kan huske, er, at vinderen af **1. præmien**, nemlig en uges ophold for én person på Ruten Fjellstue, blev **Mads Koue**. Desuden at **Stine Jensen** vandt en isklatre tur med Arthur - formentlig i Helvete.

Resten af vindernavnene fortaber sig desværre i det uvisse, så vinderne bedes huske deres gevinstbeviser, da de ikke denne gang bekvemt kan henvise til bladet.

Og det var så det! - Konkurrencen var vel overstået, klokken var blevet mange og der begyndte så småt at herske opbrudsstemning. Folk begyndte at pakke sammen, og nogle i forsamlingen har da også ganske langt hjem. En dejlig aften. - På gensyn næste år.

SLUT!

Vinderne af konkurrencen trækkes af Berit

Ruten Skiklub

Resultatopgørelse

for perioden 1/1 2010 - 31/12 2010

<u>Indtægter:</u>	2010	2009
Kontingentindbetalinger	7.375,00	9.175,00
Annoncer	1.000,00	1.000,00
Renter m.v.	0,00	15,08
Indtægter i alt:	8.375,00	10.190,08

<u>Udgifter:</u>		
Gebyrer Danske Bank	300,00	385,00
Fastelavn på Ruten Fjellstue	277,95	604,90
Medlemsblad	3.499,00	1.328,67
Gaver til generalforsamling	4.141,21	2.204,52
Domænenavn	0,00	100,00
Tilskud til generalforsamling	1.900,00	3.645,00
Bestyrelsesmøder	520,05	810,00
Jubilæumstur	0,00	1.995,50
Udgifter i alt:	12.106,54	11.073,59

Resultat af årets drift: **-3.731,54**   **-883,51**

Balance pr. 31.12.2010

<u>Aktiver:</u>		
Kontant	57,34	0,34
Bankkonto	1.247,43	5.035,97
Aktiver i alt:	1.304,77	5.036,31

<u>Passiver:</u>		
Skyldige beløb	0,00	99,00
Egenkapital	1.304,77	4.937,31
Passiver i alt:	1.304,77	5.036,31

Regnskabet godkendt af generalforsamlingen!

Bliv medlem af Ruten Skiklub

Det er ganske let at blive medlem af Ruten Skiklub: Man skal blot betale 125 danske kroner til kassereren på **bankkonto: Reg. nr. 1551 nr. 4162250.**

Hvilke fordele har man så af sit medlemskab? Alle medlemmer modtager omkring årsskiftet Ruten Skiklubs medlemsblad med nyheder fra fjeldstuen og indlæg fra gæsterne. Her kan man ofte hente inspiration til nye ture - såvel vinter som sommer. Desuden

får man adgang til årsmødet, som altid finder sted den første mandag i maj, og fjeldstuen er som regel repræsenteret ved Berit og/eller Arthur.

På årsmødet er der bl.a. en fornøjelig konkurrence, hvor 1. præmien er en uges **gratis** ophold på Ruten Fjellstue, ligesom der også er andre morsomme præmier til konkurrencedeltagerne. Læs mere om denne lystige begivenhed på side 24-25 her i bladet.

Bestyrelsen

Bestyrelsen har efterfølgende konstitueret sig som følger:

**Christian Skipper, formand
Therese Vedel, næstformand
Michael Rolf Jacobsen, kasserer
Svend Gundestrup, sekretær**

Redaktionen takker mange gange alle flittige skribenter samt annoncører for de mange bidrag til dette nummer af Ruten Skiklubs blad

September-vandredage omkring Ruten Fjellstue

Tekst og Foto: Therese Vedel

Vandre-teamet september 2011

Lørdag d. 3. september om eftermiddagen ankom vi sammen med 16 deltagere til fjeldstuen. Det småregnede, men var mildt, så da vi havde indlogeret os, begav vi os ud på en lille tur for at smage på herlighederne. Det første stykke mod Hatdalen var fint, men tilbagemturen var våd og en deltager fik sin første sok. Alle fik vi en forsmag på, hvad der ventede os. Der var betydelig mere vand, end vi havde set sidste år, også her havde det været en meget våd sommer.

Søndag morgen var grå, og det lignede regn undervejs, men vi fulgte planen og gik mod Bingsbu og Spren-

piggen. Vi gik op langs Peer Gynt vejen og videre langs højspændingsledningerne, men selv denne rute rummede flere våde partier.

Vi nåede dog Bingsbu i fin stil og holdt dagens første pause i hytten. Sprenpiggen lå i tågerne, så vi gik direkte mod Lohaugen. Der fik vi lidt udsyn, og da holdet havde mod på mere tur, gik vi vejen forbi Dalseter og ned til elven for at kikke efter vandstær. Den var der selvfølgelig ikke. Vores tanke var at gå en lille bid videre mod Frederiksseter, men det var ikke muligt. Stien var en rivende elv.

Så vel hjemme igen konfererede vi med Arthur og Berit om vores videre planer. Vi besluttede at følge det planlagte, køre til Storhøliseter næste dag

Hyggelig norsk trækunst hilser velkommen på Ruten Fjellstue

og gå derfra ind til Storkvelvbu. Ved Svartbekken var der sidste sommer en del vand, derfor valgte vi at trække op gennem pilekrattet ind til Svarttjønnholet, holde pause der, og så gå videre forhåbentlig uden om vandet og op til hytten. Det blev noget af en stropetur. Pilekrattet var genstridigt, og de der ikke havde gode støvler og gamacher blev våde. Efter lang vandring nåede vi omsider frem.

Nogle nordmænd havde slået sig ned i hytten, men de indvilgede i at flytte over i annekset, så vi kunne være sammen. Så vidt, så godt, men nu kom den næste hurdle. Gassen var sluppet op. Det tror jeg aldrig er sket før, men det var lemming år, og på grund af faren for harepest, skulle alt vand koges. Vi kunne koge vand på brændeovnen, og det gik, om end langsomt. Vi spiste os mætte i knækbrød og hyggede

os ind i den mørke nat.

Næste morgen vågnede vi til sol og blå himmel. Ole havde fundet på et

Besøg ved gammel nikkeldmine

fif, så vi kunne få havregrød, og Berit havde forsynet os med brød, så vi spiste morgenmad og smurte madpakker fyldt af positive forventninger til dagen.

Turen tilbage til Espedalen var betagende smuk. Dernede blev vi hentet af Arthur, netop som det endnu en gang væltede ned med vand.

Onsdag morgen bød på sol, så med Arthur ved rattet, kørte vi til Vassenden og gik den korte vej op til Veslegruva, en gammel nikkeldmine fra årene 1874 - 78. Det gav et lille pust af historiens vingesus at se den gamle

Kaffe på norsk manér

mine og tænke over, hvor besværlig driften må have været. Arthur lavede bål og kogte kaffe til os på norsk manér med bønnenne med i kedlen. Vi nød kaffen og solen og den fantastiske udsigt.

Vel nede igen kørte vi det lille stykke til "Helvede", hvor vi spiste vores madpakker i det fine anlæg under tag inden vi gik ned. Da vi havde kæmpet os ned til bunden viste der sig endnu en gang at være meget vand. Turen ind igennem ville blive i vand til knæene. Det delte gruppen. De sejeste gik med Arthur igennem "Helvede" og klatrede op ad stien gennem fossen. De fik våde støvler og sokker, men havde en flot oplevelse. De øvrige fulgtes op igen samme vej, som vi var kommet ned, og havde god tid til at se på herlighederne. Vel oppe igen vankede der vafler og kaffe. Som de siger på stedet, "Helvedes god kaffe og himmelske gode vafler". På vejen tilbage var vi inde om Verksodden, så kirken og kirkegården og området med smelteovnen.

De, der havde lyst, var om aftenen til foredrag om øl og ølsmagning.

Torsdag vågnede vi atter til strålende sol, den helt rigtige dag til at bestige Ruten. Det gik raskt op igennem skoven, de våde steder havde vi lært at håndtere. Snart nåede vi op over skoven og havde det åbne fjeldlandskab

***Betagende udsigt mod
Jotunheimen***

foran os. Solen skinnede på det alt sammen, og inden længe kunne vi se målet, Ruten-toppen. Der oppe fra havde vi alle de flotte udsigter, vi havde drømt om. Vi forstyrrede en lækat, som kom frem mellem stenene og tog os i øjesyn. Nysgerrigt hoppede den rundt omkring os og tittede frem få meter fra os. Neden for toppen

fandt vi læ og sol og spiste en velfortjent madpakke. Arthur og Berit havde bemærket den videre sti af til os, og efter lidt søgen fandt vi også de røde

mærker og kom velbeholdne ned til Bingsbu. Her nød vi solen og det milde vejr, før vi gik ned langs højspændingsledningerne.

***Mere imponerende udsigt
i samme retning!***

op til Bingsbu. Sprenpiggen skulle bestiges, og den dag lykkedes det.

Nu var alle mættet af fjeld og vandring, så det var passende at tage hjem lørdag efter morgenmad, men det er en tur, Ole og jeg gerne tager igen næste sommer!

På toppen af Ruten i fin sol

Vejrudsigten lovede sol fredag, så vi ændrede vores planer. Nogle stykker sejlede i kano eller kajak på Breidsøen, mens resten endnu en gang gik

Sprenpiggen besejret

Et velfortjent hvil. I forgrunden Therese Vedel

Juledage på Ruten 2010

Tekst: Lis Skipper - Foto: Arthur og Anne Skodborg

Per aspera ad astra!!

Dette latinske ordsprog er som skabt til at være overskrift til denne beretning om fejringen af Arnes 70-års fødselsdag på Ruten Fjellstue.

Julemanden huserede også på Ruten i juledagene

Vi havde valgt at samle børn, børnebørn og svigerbørn (15 i alt) på fjeldstuen i dagene mellem jul og nytår 2010, og vores begrundelse var, at vi alle gennem årene har haft nogle herlige oplevelser på og omkring Ruten, og nu var chancen der, for at vi alle kunne være sam-

men deroppe, og netop dét var vores eneste forpligtelse. Da familien kommer fra forskellige steder i Danmark, havde vi bestemt, at udgangspunktet for turen var Kastrup lufthavn, hvor vi 3. juledag skulle mødes kl. 9 for at flyve med Norwegian til Gardermoen.

Hvor vi dog glædede os! 11 familiemedlemmer (fra Sjælland og Als) var klar til tiden i Kastrup, MEN - vi fra Odense (Christian med familie, fødselaren og undertegnede) manglede – der var nemlig kommet et godstog i vejen. Vi havde afgang fra Odense kl. 6, men DSB var så geniale at sende et godstog, som man havde haft problemer med på Vestfyn, af sted lige før vores tog, og omtalte godstog fik motorstop i Storebæltstunnelen.

Det holdt vi så i ca. 1 time midt i det hele. Da vi endelig kom videre, var vores tog blevet degraderet fra lyntog til bumletog, så det tog sin tid med stop ved alle stationer. Vores forsøg på at komme videre med bus eller taxa fra Slagelse eller Tåstrup, blev afvist, da DSB mente, at der var for meget sne på vejene.

Nu var vi efterhånden begyndt at tvivle på at nå frem til flyet i tide, så andre flyafgange blev undersøgt – der var heftig telefoneren både med resten af familien, Norwegian og SAS. Toppen af trængslerne nåedes dog, da vi på Københavns Hovedbanegård fik besked om at

gaten men havde fået at vide, at afgangen var udskudt, da flyet først skulle afises. Christian fór til gaten blot for at få at vide, at man kun ville lade os komme med, hvis vi betalte 10.000 kr.

For nu at gøre en lang historie kort, så fløj 1. del af familien med Nor-

wegian to timer senere end planlagt, og vi fra Fyn kom så med et SAS-fly 4 timer senere. Berit havde sørget for, at der var en bus i Gardermoen til at fragte hele familien til Ruten, men det blev så kun første ”afdeling” af holdet. Da vi fynboere nåede frem til Gardermoen hen under aften, måtte vi tage et tog til Lillehammer, hvortil Berits bus så var vendt tilbage, og endelig kunne sidste etape tilbagelægges. Behøver jeg at nævne, at glæden ved at nå frem til Ruten og møde resten af familien ved 21-tiden var ”jættestor”?

***Glade Skippere på Ruten
i december 2010. Løjpen ser
bekendt ud!***

skifte til et andet tog på en anden perron, fordi lokoførerens arbejdstid var udløbet.

Nå, men vi nåede da Kastrup, hvor resten af familien allerede var ved

Vi var både trætte og sultne, men selvfølgelig var Berit parat med hjertevarm velkomst og dejlig suppe. Tak, Berit!

Nu var vi klar til de næste dage rigtig at boltre os i sneen, ”suse” i fjeldet, hygge os i stjerne, nyde

maden – ja kort sagt VÆRE PÅ RUTEN.

Alt dette opnåede vi, skønt der var så mange frostgrader, at lille Viola på 3 mdr. måtte blive indendørs.

Der blev løbet på ski både med og uden pulke og kælket på bakkerne ved Ruten - de voksne drenge kunne ikke dy sig for at udfordre skæbnen ved styrtkælkning om kap, hvilket næste generation tolkede som en opfordring til at gøre det samme. Fjeldet genlød af latter og vilde hyl! Da Arthur så i tilgift tilbød alle, der turde, en mere eller mindre heftig tur på snescooteren, ville begejstringen ingen ende tage.

Vi havde aftalt med Berit, at fødselsdagsmiddagen skulle være an-

den aften af vores ophold, og det blev en superkulinarisk oplevelse: aspargessuppe, rensdyrsteg og så overraskelsen: Kari havde bagt kræmmerhuse til Arne! Det var en rigtig dejlig aften – helt som vi havde forestillet os.

De næste dage fløj hurtigt af sted, kulden holdt ved, men er man på Ruten, er man også på løjperne eller bakken, så en stor familie gik om aftenen trætte (på den gode måde) og rødkindede til ro rundt om på værelserne.

Vi kan varmt anbefale alle at fejre fødselsdag på Ruten – det er bare alle tiders! - og for os Skippere en bekræftelse på at

***”gennem anstrengelserne
når man stjernerne”.***

Pinsedramatik i Espedalen 2011

Rapport fra uge 3½ - 4

Tekst og foto: Lilian Andersen

Med uret, mod uret - og en tur i Helvete

Vores yngste søn, Bjarke, er med sine 11 år blevet så stor og stærk, at han har overhalet os. Hvor Alex og jeg før måtte indrette turene efter et barns formåen, er det nu ham, der ligger forrest, og os andre der forsøger at holde trit.

Året før - i 2010 - syntes Bjarke, at Hattdalseter-runden var lang og kedelig, og han gav udtryk for, at han ikke gad tage den tur en anden

den anden vej rundt. En cirkel har to retninger: Med uret og mod uret, og det man ser, er vidt forskelligt alt efter, hvilken retning man vælger. I år blev det så *med* uret, og dén vej var åbenbart bedre. Sne og is fås også i mange varianter. I 2010 var sneen perfekt - tyst, lækker og blød. - I 2011 "skrattede" sneen, og løjpesporene var hårde og isede. Nogle steder så tilisede, at de lå gemt under et tykt lag spejlglat is. Interessant at opleve, hvor lidt kontrol man så har over ski og stave. Det var næsten

som at være Bambi på glatis.

Vi prøvede en ny ting i år: Snesko - en nødvendighed i Helvete, hvor der både var smukt, koldt, stejlt og glat. Piggene under de store snesko ville vi nødigt

have undværet. Det var første gang vi var nede i de imponerende jættegryder. Istiden har sat sine mar-

Med familien Andersen på glatis

gang. Men han lod sig alligevel overtale, da vi foreslog, at vi gik

kante spor i det nordlige Europa, og i Helvete kan man virkelig fornemme, hvilke stærke naturkræfter der har været på spil, da isen smeltede for sådan ca. 10.000 år siden. Vi kan kun anbefale turen - se Helvete *før* du dør.

Isklatring i Helvete kan se ganske dramatisk ud

2010 blev året, hvor vi gik en dejlig tur til Espedalen Fjellhotel, hvor vi rundede, krydsede den spejlglatte landevej og begyndte opstigningen på Lohaugen-siden. Det var lidt for meget sildeben til

vores smag, men op og ned er jo tæt knyttet til hinanden i langrend. Man kan ikke det ene uden det andet, og når det går ned ad bakke, føler man virkelig, at man har fortjent det! Det kunne være, at vi skulle prøve turen *med* uret næste gang og se, om det gør nogen forskel.

Den nærliggende Ponnyløypa prøvede vi også, idet vi fejlagtigt troede, at det var en lille og nem tur. Men den var overraskende smal og stejl. Vi har ikke noget imod sildeben, men de kræver en vis bredde, og den savnede vi. Ligesom vi også savnede lidt bredde til plovbremsen nedad. Vi har sjældent kørt så hurtigt og ukontrolleret ned ad bakke. Måske er turen bedre *med* uret? Det bliver i så fald en sommerdag på mountainbike.

De store oplevelser findes ofte i de små ting. Mens vi stod og holdt et hvil på Peer Gynt Veien fik vi øje på et lille vims dyr, som pilede rundt i sneen, fra sten til sten, fra busk til busk. Ind imellem satte det sig på bagbenene og kiggede spejdende rundt, tilsyneladende uden at ænse os. Den langstrakte kridhvide fyr underholdt os længe, indtil den forsvandt i et hul

i sneen. Den lignede en hermelin i ministørrelse. Arthur kunne fortælle os, at det var en "snømus" (på dansk "brud") - et lillebitte rovdyr, som er så slank, at det kan jage musene i deres egne gange. I skrivende stund er vi begyndt

nedtællingen til vores næste vinterferie. Det bliver nu 10. gang, vi holder vinterferie på Ruten Fjellstue. Champagnen er lagt på køl, så vi kan fejre jubilæet på behørig vis, når vi kommer derop.

*Indtryk fra tur til Helvete
i uge 4:
Kæmpejættegryder, is-
fald, snesko - og Arthur
med tovværk!*

Rapport fra uge 7

Tekst: Thit Bertelsen

Foto: Familien Bertelsen

De 10 bedste ting ved Ruten Fjeldstue, når man er 10 år

1 Det bedste er, at man altid får nye venner på Ruten Fjeldstue, og at mange af dem kommer tilbage igen næste år. Det er dejligt at have nogen at lege med, og man kan køre langt på ski, hvis man har nogen at snakke med. Hvis jeg kører alene med min far, bliver jeg meget træt. Og så skal de aldrig noget om aftenen. De er altid hjemme

2 Sejlturen med norgesfærgen: Vi får altid farvede drinks, vi spiller hestevæddeløb, og min farfar vinder hvert år, fordi han spiller på alle hestene. Og så får jeg lov til at købe chokolade til en hel uge. Når man står på ski, skal man have meget chokolade

3 Berits dejlige mad: De har god honning på Ruten, de hjemmebagte boller er de bedste, og hvis der er tre slags budding, skal jeg smage dem alle sammen. Når man er meget sulten, smager fladbrød rigtig godt og nogen gange også suppe. Der er lang tid mellem retterne om aftenen.

4 Appelsinstenen, som vist også hedder chokoladestenen, kan jeg godt lide. For så er der guf, og så går det ned ad bakke bag efter.

5 Tyra der altid vil klappes, og som altid er glad for at se mig. Min mor er ikke glad, når jeg kommer

Her sker der noget interessant!

hjem, for der er hundehår over det hele. Tyra vil helst kløes på maven og bliver sur, når man går

6 Lugten i huset hos Berit og Arthur. Der lugter meget specielt, lige når man kommer ind i stuen. Det er en god lugt. Når man har været ude en hel dag, er det dejligt at komme hjem til den lugt. Jeg tror, det lugter af

gammelt træ, tæpper, lædersofa og ild i pejsen.

Der lugter godt hos Berit og Arthur på Ruten

7 Udsigten fra værelset, især når vi bor ud til bjergene. Værelserne er alle sammen hyggelige, og det er dejligt at ligge sammen med min far og læse historie, inden vi skal sove. Der er meget mørkt om natten.

8 At køre ned af bakke. Især efter at man har klaret Tømmerløjpen. På Ronjas løjpe er der mange små gode bakker. Kælkebakken ved siden af Tyra er også meget god. Især når jeg er bedre til at dreje end drenge.

9 At bygge snehuler sammen med mine veninder lige uden for skistalden. Vi kan lege i sneen med Arthurs kælke i mange timer.

10 At få et mærke, når ugen er forbi. Det første år fik jeg bronze, sidste år fik jeg sølv og til næste år vil jeg gerne have guld. Så skal man køre en lang tur hver dag og nogen gange også en kort. Og så bliver man meget træt i benene.

SLUT

Kontingentet for 2012

er 125,00 kr.

Vi har omlagt indbetalingen til homebank

reg. nr. 1551 konto nr. 4162250

Betalingsfristen er 15. januar 2012

Rapport fra uge 8

Tekst og foto: Anne Skodborg

Hvem sagde snekæder?

Fredag i uge 7 er altid omgærdet af en helt speciel stemning hjemme hos os. Christian kommer tidligt hjem fra arbejde for at tage en ordentlig lur, inden han skal køre natten igennem. Mine kolleger har efterhånden lært, at jeg gerne tager Helpdesk-vagten, når blot jeg kan gøre det hjemmefra, så jeg kan lukke ned præcis kl. 16 og gå i gang med at pakke bilen, så vi kan komme af sted.

I år gik alt som smurt (vi er jo efterhånden kommet i træning), lige ind til min Far ringede på skiklubbens vegne og bad mig fremskaffe og medbringe 1 stk. fastelavnstønde. Jeg må have lignet et stort spørgsmålstegn, for hvor køber man lige en fastelavnstønde et par uger inden fastelavn???? Men Ida Victoria kom mig til undsætning, hun havde nemlig hørt fra en klassekammerat, at den lokale Brugs havde fået tønderne leveret for tidligt, så vi drog i Brugsen, satte brugsuddeleren ind i situationen og VUPTI, blev der fremtryllet en fastelavnstønde fra lagret.

Kl. 21 var alt pakket og klart, så vi drog af sted, man ved jo aldrig, hvad nattens rejse vil bringe, så lidt ekstra tid kan man jo altid bruge.

Modsat sidste år var vejene pæne et langt stykke op i Sverige. En god norsk kollega havde rådet os til at køre over Gjøvik, så vi kunne undgå vejarbejdet ved Eidsvoll, men ak, han

Kattedronning 2011

havde vist lige glemt at fortælle os, hvad vi så blev udsat for... Aldrig har vi set så mange fotofælder, så det var ikke nogen god idé at køre den vej, og nej, vi fik ingen bøder - men alligevel. Syd for Lillehammer begyndte det at sne ganske let, men det betød ikke noget. Vi var godt klar over, at vi var me-

get tidligt på den, så vores morgenmad blev ikke indtaget på den sædvanlige rasteplads ved Mjøsens bred, for da vi passerede den, var det stadig bælgravende mørkt. - Da vi nåede det berømte sving ved Øvre Svatsum, fik vi problemer med den før omtalte sne, for den lå lige så fint oven på et islag på vejen, så vi kunne bare ikke komme op. Christian måtte derfor ud og sætte snekæder på, men det havde den kloge mand jo øvet hjemmefra eller..... Der er visse tidspunkter, hvor hustruer gør bedst i at tie, og dette var ét af dem. Op kom vi og kunne lidt senere nyde den medbragte morgenmad ved Helvete, inden vi kørte de sidste kilometer til Fjellstuen.

Når vi først er nået frem, kan det kun gå for langsomt med at få skitøjet og

skiene på og så ellers af sted mod Hatdalsæter, det er sådan en god indledning på uge 8, mens vi venter på resten af familien, der først ankommer senere i løbet af lørdagen. Vi havde jo været på Ruten 3 dage mellem jul og nytår, så vi kunne med glæde konstatere, at det var varmere og der var kommet mere sne, men løjperne var stadig lagt om visse steder, hvor der allerede ved juletid havde været is, nu var der også kommet advarselskilte op.

Søndag var der traditionen tro tøndeslagning til stor morskab for både små og store, der blev i hvert fald set stunts af høj kaliber, og selvom enkelte havde svært ved at komme på benene igen, så slap alle helskindede fra tøndeslagningen.

Perfekt til 'racing-ski'

Ida Victoria er efterhånden blevet en ret habil skiløber, men hun har aldrig brugt stave, så da hun mandag kom i tanke om, at det da kunne være smart, så var hun vokset fra stavene, der fulgte med hendes ski, da vi købte dem. - Her kom Arthur os til undsætning med

ikke blot et par stave, men også et par

bedre ski, der hurtigt blev døbt 'racer-ski', for nu fik den unge dame godt nok fart på. Dog måtte hun erfare, at det er en ualmindelig god idé at bremse, når man kører ned fra Bingsbu, på den måde kan man undgå at stå på hovedet i en snedrive.

Men kun så længe det varer!

Vi forældre sandede hurtigt at 'racer-skiene' gav en fornyet begejstring for skiløbets glæder hos den 8-årige, så vi

nåede til Bingsbu hele 3 gange i ugens løb, for det er og bliver Ida Victorias yndlingsløjpe.

Traditionen tro var vi flere fra familien Skipper, der var samlet i uge 8. Det betød også, at vi kunne lave forskellige hold, der kunne tage ud sammen alt efter lyst og formåen. Endnu en gang må vi indrømme, at det er en herlig form for familieferie, der giver noget til alle generationer.

I skrivende stund glæder vi os allerede til uge 8 i 2012, der er heldigvis ikke så længe til.

Kendt panorama på vej ned fra Bingsbu

Rapport fra uge 9

Tekst og foto: Inge Lise og Steffen Emil

Et kulturelt pust fra nord - med vulkansk islæt

Vi har i år valgt *ikke* at skrive om uge 9 på Ruten, men derimod om vores tur til Island i slutningen af maj 2011. Vi var der i 5 dage, 4 med flot solskin og en enkelt med blandet vejr, også snebyger. Temperaturen lå på 2-3 grader døgnet rundt, og det blæste kraftigt fra nord.

En artikel og annonce i Berlingske om at være med til en af indvielseskoncerterne i Reykjaviks nye musikhus, Harpa, tiltalte os. På grund af den økonomiske situation på Island var man meget i tvivl, om man fik råd til at bygge huset færdigt. Heldigvis fandt den

*Flot, der blev råd til dette
smukke musikhus*

islandske regering midler til at færdiggøre byggeriet. Et fantastisk byggeri, hvor facaden består af store glasmosaikker. I huset er der flere sale, og isoleringen mellem salene er så god, at man kan have flere arrangementer kørende samtidigt. Den store koncertsal er malet i røde og sorte farver, som skulle symbolisere en vulkan i udbrud.

Reykjavik er en fin by, som ligger meget smukt med udsigt over fjorden og de snedækkede fjelde på den anden side. Mange af husene er malet i kraftige farver. De er næsten alle beklædt med aluminiumsprofiler, så de ligner mest bjælkehuse. Island har ikke mange træer at bygge med, klimaet er også for barskt til, at et træhus vil kunne klare det. Island er storeksporthør af aluminium, så det er nærliggende og billigt at bruge dette til husene. Når de så bliver malet fint, kan man overhovedet ikke se, at det er aluminium.

Et besøg i Den Blå Lagune hører med til et besøg på Island. Dejligt at svømme rundt i det varme vand, men en barsk omgang at gå fra omklædningsrummene til bassinet.

Vi havde en fantastisk, dansk-talende lokalguide både på byrundturen, Tingvellir, Gullfoss og geysersområdet. Tingvellir er deres gamle tingsted, men også stedet, hvor den europæiske og den amerikanske fastlandsokkel mødes. Man kan stå med et ben i hvert kontinent.

Gullfoss i al sin imponerende pragt

Gullfoss er et utroligt flot vandfald, det er kun ca. 30 m højt, men der strømmer meget store vandmængder igennem, så langt fra faldet mærker man vandtågerne.

Det var også dagen, hvor vulkanen Grimsvötn havde valgt at gå i udbrud. Det kunne vi rigtigt se, da vi

nærmede os geysirområdet. Der var meget mørkt ude over den store gletscher Vatnajökull, og i løbet af eftermiddagen dannedes der støvringe om solen. Vi var lidt spændte på, hvad det betød for flytrafikken, men skulle først hjem om et par dage.

Dagen efter skulle vi selv på udflugt, vi havde tænkt at køre sydpå mod vulkanen, som var i udbrud sidste år. Det kunne ikke lade sig gøre, vejen var spærret ikke langt fra Reykjavik.

Vi kørte så nordpå i stedet - et barsk, men meget flot område. Island er fyldt med vulkaner, både uddøde og levende, så det er et meget kuperet land. Overalt ser man får og islænderheste. De har ridestier langs vejene i stedet for vores cykelstier.

Da vi vendte tilbage til vores hotel, fik vi oplyst, at vulkanen nu var faldet så meget til ro, at man ville begynde at flyve igen om aftenen. Vi skulle hjem næste dag ved middagstid. Vi kom af sted med kun 15 minutters forsinkelse, så en utrolig spændende tur til Island endte godt.

Islandsk kystparti med lavapræg

Ruten-bånd

Berit fortalte på generalforsamlingen, at hun for første gang havde oplevet 2 x 4. generation i samme uge. Det kan man helt sikkert kalde Ruten-loyalitet.

Der er i tidens løb knyttet utallige fine og varige venskaber på Ruten Fjellstue. - Den 19. august i år forsvarede Stine (*uge 8*) med succes ved Institut for Geografi og Geologi på Københavns Universitet sit ph.d.-arbejde med titlen: "*Swash Zone Sediment Transport – on course of a better understanding of swash zone morphodynamics*", hvilket kort drejede sig om, hvad der sker med sedimenter i opskylszonerne langs kyster. Det er der jo også nogen, der skal vide noget om, når der f.eks. skal bygges havne, broer, etableres kystsikring etc. etc.

For at overvære forsvaret kom der minsandten Ruten-venner helt fra Fyn, nemlig Arne Skipper fra Odense, og familien Albiniussen fra Svendborg – gode og trofaste Ruten-bekendtskaber.

Det må siges at være en virkelig flot gestus.

FK

Status for hjemmesiden

Tekst: Svend Gundestrup

<http://www.rutenskiklub.dk>

På tidspunktet for generalforsamlingen den 2. maj 2011 havde der været 25.193 besøgende på hjemmesiden. I skrivende stund, primo november 2011, har der været 30.857, dvs. 5.664 nye besøgende på hjemmesiden. Der er ikke så ringe endda.

Fremtiden for hjemmesiden er sådan, at der skal oprettes en helt ny hjemmeside, da Joomla (*systemet bag hjemmesiden*) konstant bliver opdateret, og primo 2012 stopper sikkerhedsopdateringerne til den version af hjemmesiden, som kører nu, nemlig version 1.5.

Jeg vil derfor snarest - senest i uge 8 - opdatere hjemmesiden til nyeste version 1.7/1.8.

Hvad betyder det?

Vi vil ikke tabe indhold, men udseendet vil blive ændret, hvilket ikke behøver være dårligt. - Jeg vil dog fortsætte med at holde hjemmesiden så simpel som muligt. Med den nye version kan det være, at der bliver mulighed for en mobilvenlig udgave, så man lettere kan tilgå hjemmesiden på en mobiltelefon.

Mine ønsker er fortsat: Jeg mangler virkelig bidrag fra anden side. Jeg ønsker billeder, historier osv., og jeg hjælper gerne med at lægge dem online.

Det kan være, at I kender et smart sted, eller nogle gode ting, man kan se på vejen. Tidsmålinger og gode steder at holde pause er også meget ønskede, så andre kan få glæde af jeres viden. Hvis I har en helt 3. ting, så skriv også. Hjemmesiden er til for jer! Så brug den!

Send en mail til mig gennem hjemmesiden - eller på "svend@gundestrup.dk"

Tak - Svend Gundestrup/Webmaster
Svend Gundestrup, MD
Medical Developer & Logistics

TUXEN

AV-CENTER

Alt i lyd, lys & AV-udstyr

TUXEN AV-CENTER har rødder helt tilbage til 1955, hvor TUXEN FOTO åbnede i hjertet af København. Allerede fra den spæde begyndelse gjorde TUXEN FOTO sig i udlejning af optage- og præsentations-udstyr under navnet "Foto Udlejningen". TUXEN FOTO blev snart til TUXEN FOTO & AV-CENTER, og udviklingen fra dias og film til moderne av-udstyr baseret på edb og lyd, blev en væsentlig del af nutidens TUXEN AV-CENTER.

I starten af 2005 overtog vi driften af firmaet SGU LYD & LYS, som var et salgs og udlejningsfirma, hovedsageligt med installationer af cafeer, barer og diskoteker, samt udlejning til events og koncerter.

Vi er således blevet en dynamisk sammensætning af gedigen viden fra fortiden, og stor kompetence i nutidens moderne teknik.

Vores succes skyldes ikke mindst holdningen til, at den lille kunde en dag kan blive den største. Tilfredse kunder skaber gode forbindelser, som igen er med til at skabe succes.

Vi håber, at se dig som kunde hos TUXEN.

Frederiksborgvej 19 - 2400 Kbh NV
tuxen@tuxen.dk
Tlf. 38889393 - Fax. 38889798

www.tuxen.dk